

Maandenlang hebben de arbeiders van IAC (concessiehouder van Fiat) gestreden tegen de éézijdige beslissing tot herstructurering vanwege de directie en de afdanking van 24 collega's (waarvan 12 beschermde werknemers met een syndicaal mandaat!). Ze hebben op vreedzame wijze de vestiging nabij Meiser bezet, waaruit ze ontzet zijn na een tussenkomst van de rechtbank en de politie. Om hen te straffen voor deze "stoutmoedigheid" besliste de directie van IAC een voorbeeld te stellen en 5 "aanstokers", waaronder 3 vakbondsafgevaardigden, te ontslaan "om dringende reden".

Op 20 juli heeft de arbeidsrechtbank van Brussel deze beslissing voor twee van de beschermde werknemers verworpen, maar aanvaard voor de derde. Ter verduidelijking: het is diens syndicale actie tijdens de staking die beoordeeld wordt als « dringende reden », dit zet de deur op een kier voor allerlei misbruiken tegen vakbondsafvaardigingen en het recht op collectieve actie. Zowel de patroons van IAC als de vakbonden zijn in beroep gegaan en verschijnen op 1 oktober opnieuw voor de rechtbank.

Het zou nochtans alleen de directie van IAC mogen zijn die terecht staat. Zij besliste het bedrijf kuntmatig op te splitsen in 16 verschillende juridische entiteiten om de beperkingen van de wet Renault bij herstructureringen te omzeilen. Zij alleen pleegt inbreuk op de sociale wetgeving door het paritair comité te negeren van de sector, dat als enige bevoegd is mits unanimiteit te beslissen tot opheffing van de syndicale bescherming om economische of technische redenen. Zolang het kapitalisme bestaat, zullen we nooit deurwaarders of politie zien neerstrijken tijdens beheerraden van Carrefour of Fiat die hun laarzen lappen aan de sociale wetten en de rechten van de werknemers.

De arbeiders van IAC moeten patronale methoden ondergaan die thuis horen in de 19e eeuw. De geschiedenis van het stakingsrecht en van de syndicale vrijheden is mee bepaald door het streven van de arbeidersbeweging om haar rechten als klasse af te dwingen. Ze dwong onder meer af dat collectieve arbeidsconflicten ressorteren onder « belangenconflicten » en niet onder het strafrecht. Collectieve arbeidsconflicten vallen buiten de bevoegdheden van de rechtbanken die verondersteld worden zich te onthouden. Maar aangezien het patronaat ons de arbeidscondities van de 19e eeuw opnieuw wil opdringen, tracht het ons ook terug te leiden naar de rechtspraak van dit tijdperk.

Het is geen toeval dat het patronaat op dit moment het stakingsrecht en de syndicale vrijheden van de arbeiders van IAC frontaal aanvalt: zoals bij Bridgestone, UCB, Carrefour, Ikea en Intermarché. Het is omdat de werknemers de moed hadden en de wil om samen te strijden tegen afdankingen en patronale willekeur. Overal waar arbeid(st)ers zich verzetten, moeten ze éézijdige verzoeksschriften ondergaan, de tussenkomst van deurwaarders en politie, en zware dwangsommen om hun stakingsacties te breken. Het patronaat wil collectieve conflicten herleiden tot strafbare feiten, tot individuele en strafbare gewelddaden. In de situatie van crisis van het kapitalisme, zijn die aanvallen erop gericht de weerstand van de loontrekkenden te breken.

Wij herbevestigen onze solidariteit met arbeid(st)ers die strijden voor hun job, hun arbeidscondities, hun rechten en waardigheid. Rechtbanken en politie horen niet thuis op syndicale acties!

Onze vier partijen kwamen samen op in de jongste regionale verkiezingen in Brussel op de lijst PC-PSL-LCR-PH. Wij wensen deze samenwerking verder te zetten op het terrein van de sociale strijd en gezamenlijk bij te dragen aan het succes van het sociaal verzet tegen de kapitalistische crisis en haar gevolgen. We willen dit verzet verenigen en vertalen naar een veralgemeende beweging om het patronaat en de regering andere keuzes op te leggen ; voor de verdediging van de tewerkstelling; voor loons- en inkomensverhoging; voor een efficiënte verdeling van de rijkdom, voor arbeidsduurverkorting zonder inkomensverlies; voor de verdediging en uitbreiding van sociale rechten en openbare diensten; voor het vervullen van de sociale behoeften met respect voor het milieu.

Het is niet aan de arbeiders, noch aan de bevolking om de crisis te betalen !

-

Solidariteit met de arbeiders van IAC!

-

Geen enkele afdanking!

-

Handen af van het stakingsrecht en de afgevaardigden!

Parti Communiste (PC) – dr@belgi.net // www.particommuniste.be

Linkse Socialistische Partij (LSP) – info@socialisme.be // www.socialisme.be

Socialistische Arbeiderspartij (SAP) – info@sap-rood.be // www.sap-rood.be

Parti Humaniste (PH) - ph_hp_belgium@yahoo.fr // www.partihumaniste.be

